द्वादशेमाः समाऽस्माभिर्व्वस्तव्यं निर्जने वने । समीक्षध्वं महारण्ये देशं बहुमृगद्विजं । ९२०
बहुपुष्पफलं रम्यं शिवं पुण्यजनावृतं । यत्रेमाः शरदः सर्व्वाः सुखं प्रतिवसेमहि ।
एवमुक्ते प्रत्युवाच धर्म्मराजं धनञ्जयः । गुरुवन्मानवगुरुं मानयित्वा मनस्विनं ।
॥ अर्जुन उवाच ॥ भवानेव महर्षीणां वृद्धानां पर्य्युपासिता । अज्ञातं मानुषे लोके भवतो नास्ति किञ्चन ।
त्वया ह्युपासिता नित्यं ब्राह्मणा भरतर्षभ । द्वैपायनप्रभृतयो नारदश्च महातपाः ।
यः सर्व्वलोकद्वाराणि नित्यं सञ्चरते वशी । देवलोकाद्ब्रह्मलोकं गन्धर्व्वाप्सरसामपि । ९२५
अनुभावांश्च जानासि ब्राह्मणानां न संशयः । प्रभावांश्चैव वेत्थ त्वं सर्व्वेषामेव पार्थिव ।
त्वमेव राजन् जानासि श्रेयः कारणमेव च । यत्रेच्छसि महाराज निवासं तत्र कुर्म्महे ।
इदं द्वैतवनं नाम सरः पुण्यजलोचितं । बहुपुष्पफलं रम्यं नानाद्विजनिषेवितं ।
यत्रेमा द्वादश समा विहरेमेति रोचये । यदि तेऽनुमतं राजन् किमन्यन्मन्यते भवान् ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ममाप्येतन्मतं पार्थ त्वया यत् समुदाहृतं । गच्छामः पुण्यविख्यातं महद्द्वैतवनं सरः । ९३०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्ते प्रययुः सर्व्वे पाण्डवा धर्म्मचारिणः । ब्राह्मणैर्ब्बहुभिः सार्द्धं पुण्यं द्वैतवनं सरः ।
ब्राह्मणाः साग्निहोत्राश्च तथैव च निरग्नयः । स्वाध्यायिनो भिक्षवश्च तथैव वनवासिनः ।
बहवो ब्राह्मणास्तत्र परिवव्रुर्युधिष्ठिरं । तपः सिद्धा महात्मानः शतशः संशितव्रताः ।
ते यात्वा पाण्डवास्तत्र बहुभिर्ब्राह्मणैः सह । पुण्यं द्वैतवनं रम्यं विविशुर्भरतर्षभाः ।
तमालतालासनमधूकनीपकदम्बसर्ज्जार्ज्जुनकर्णिकारैः । तपात्यये पुष्पधरैरुपेतं महावनं राष्ट्रपतिर्ददर्श । ९३५
महाद्रुमाणां शिखरेषु तस्थुर्म्मनोरमां वाचमुदीरयन्तः । मयूरदात्यूहचकोरसङ्घास्तस्मिन् वने वर्हिणकोकिलाश्च ।
करेणुयूथैः सह यूथपानां मदोत्कटानामचलप्रभाणां । महान्ति यूथानि महाद्विपानां तस्मिन् वने राष्ट्रपतिर्ददर्श ।
मनोरमां भोगवतीमुपेत्य पूतात्मनां चीरजटाधराणां । तस्मिन्वने धर्म्मभृतां निवासे ददर्श सिद्धर्षिगणाननेकान् ।
ततः स यानादवरुह्य राजा सभ्रातृकः सजनः काननन्तत् । विवेश धर्म्मात्मवतां वरिष्ठस्त्रिविष्टपं शक्र इवामितौजाः ।
तं सत्यसन्धं सहिताऽभिपेतुर्द्विजर्षभाश्चारणसिद्धसङ्घाः । वनौकसश्चापि नरेन्द्रसिंहं मनस्विनं तं परिवार्य्य तस्थुः । ९४०
स तत्र सिद्धानभिवाद्य सर्व्वान् प्रत्यर्चितो राजवद्देववच्च । विवेश सर्व्वैः सहितो द्विजाग्रैः कृताञ्जलिर्धर्म्मभृतां वरिष्ठः ।
स पुण्यशीलः पितृवन्महात्मा तपस्विभिर्धर्म्मपरैरुपेत्य । प्रत्यर्चितः पुष्पधरस्य मूले महाद्रुमस्योपविवेश राजा ।
भीमश्च कृष्णा च धनञ्जयश्च यमौ च ते चानुचरा नरेन्द्रं । विमुच्य वाहानवशाश्च सर्व्वे तत्रोपतस्थुर्भरतप्रवर्हाः ।
लतावतानावनतः स पाण्डवैर्म्महाद्रुमः पञ्चभिरेवधन्विभिः । बभौ निवासोपगतैर्म्महात्मभिर्म्महागिरिर्व्वारणयूथपैरिव ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि अर्ज्जुनाभिगमनपर्व्वणि द्वैतवनप्रवेशे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत् काननं प्राप्य नरेन्द्रपुत्राः सुखोषिता वासमुपेत्य कृच्छ्रं । विजह्रुरिन्द्रप्रतिमाः शिवेषु सरस्वतीशाल वनेषु तेषु । ९४५
यतींश्च राजा स मुनींश्च सर्व्वान् तस्मिन् वने मूलफलैरुदग्रैः । द्विजातिमुख्यानृषभः कुरूणां सन्तर्पयामास महानुभावः ।
इष्टीश्च पित्र्याणि तथाक्रियाश्च महावने वसतां पाण्डवानां । पुरोहितस्तत्र सम्वृद्धतेजाश्चकार धौम्यः पितृवन्नृपाणां ।